

ДЕВЯТА ГЛАВА.

 ега нѣ трѣбѣ да ся върнемъ пакъ при Райнж. Вы помните онова врѣме, кога Бомнѣ ѣ денесе въ пещерѣ-тѣ, и пакъ ся върнѣ на Прѣславѣ, за да научи що ся чини тамъ. Когѣ влазѣше въ град-атѣ, той заплака, какъ то плака Юремѣя за Сіонѣ. Той научи отѣ другаря си Обренѣ, че град-атѣ ꙗ вече призетѣ, и комисѣ умрѣлѣ.

— О, не безума азѣ излѣшихѣ образ-атѣ Петровѣ, кога убийца-та поглѣдне на него и самѣ да ся убие, каза Бомнѣ.

Кога Обренѣ каза Бомну, че лик-атѣ Райнинѣ обѣклялѣ ся ꙗ на рускы-атѣ князѣ, и той заповѣдалѣ да ѣ трѣсѣжѣ на сѣкѣдѣ, Бомнѣ